

Devrimin Sesi

TÜRKİYE DEVRİMCİ KOMÜNİST PARTİSİ MERKEZ YAYIN ORGANI 20 TL 10 EKİM 1980

TÜSTAV'a
Metin Gür
Bağışdır.

ÇIKARKEN

Türkiye Devrimci Komünist Partisi, Devrimin Sesi'nin elinizdeki birinci sayısı ile işçi, emekçi kitlelere doğrudan seslenmeye başlamaktadır.

Devrimin Sesi, Türkiye Devrimci Komünist Partisi'nin (TDKP) merkezi kitle yayın organıdır ve bu niteliğinden dolayı da O'nun programı, taktik ve şiarlarının doğrudan ya yıcısı olacaktır.

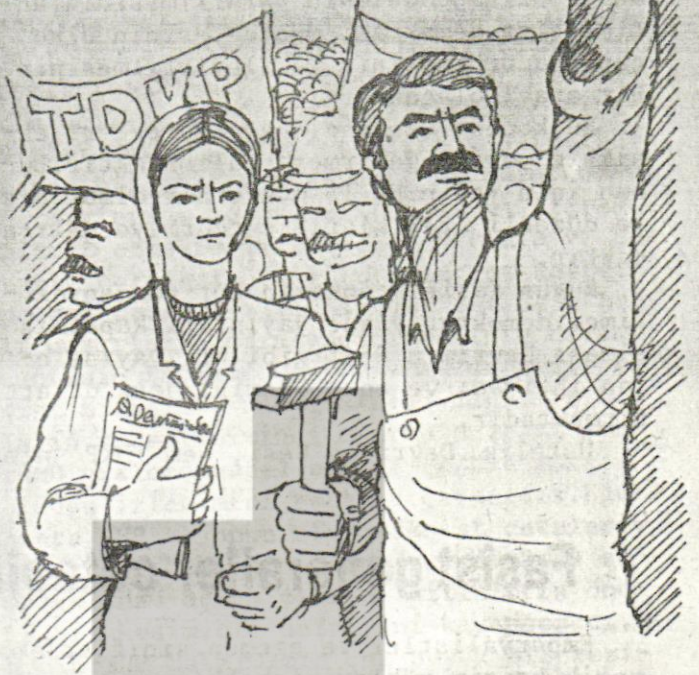
TDKP'nin yakın hedefi, komprador burjuva ve toprak ağalarının diktatörlüğünü şiddete dayanan bir devrimle yıkmaya ve devrimci işçi-köylü diktatörlüğünün kurulmasıdır. Devrimci işçi-köylü diktatörlüğü altında, emperyalistlere ve komprador - tekelci burjuvaziye ait olan bütün bankalara sanayi işletmelerine ve onların diğer mülklerine el konacak, emperyalist devletlere olan bütün borçlar iptal edilecek, bütün topraklar millileştirilecek, hazine topraklarına ve toprak ağalarının ellerindeki topraklara tazminatsız olarak köylü komiteleri aracılığıyla el konacak ve feodal, yarı feodal ilişkilerin hüküm sürdüğü topraklar köylüye dağıtılacaktır. Bütün emperyalistlere yapılan ekonomik, siyasi, askerî, kültürel, mali her türlü anlaşma iptal edilecektir.

TDKP, karşı-devrimin silahlı kuvvetleri dağıtılmasının, devrimci halk iktidarının zor yoluyla kurulmasının ve devrimin kazançlarının savunulmasının aracı olan halk ordusunun halkın silahlandırılması temelinde kurulmasına önderlik eder, onu yönetir.

Ulusların kendi kaderlerini tayin hakkı gerçekleştirilecek ve ulusların tam hak ve dil eşitliği sağlanacaktır. TDKP, ayrı devlet kurma hakkı da dahil olmak üzere Kürt ulusunun kendi kaderinin tayin hakkının en kararlı savunucusudur. Partimiz ulusal eşitsizliklere ve ezen ulus Türk şovenizmine karşı mücadele eder.

Ulusal Demokratik Halk Devrimi sürecinin tamamlanmasından sonra kesintisiz olarak sosyalist devrime geçilecektir.

Bunlar TDKP'nin sadece devrimci işçi-köylü diktatörlüğü altında gerçekleştireceği talepler değil, aynı zamanda devrimin bugün içinde bulunduğu aşamada da savunduğu taleplerdir.

İşte Devrimin Sesi, TDKP'nin bu hedeflerinin, işçi ve emekçi kitlelerinin gerçek çıkarlarının, devrimci taleplerinin onlara mal edilmesinin, bu taleplerin maddi bir güce dönüştürülmesinin bir aracı olacaktır.

Devrimin Sesi, TDKP'nin şiarlarını, taktiklerini en geniş kitlelere yayarak propaganda yoluyla işçilere, köylülere, gençliğe, emekçi kadınlara ve bütün emekçilere siyasal gerçekleri açıklamaya hizmet edecektir.

Elbette ki tek başına propaganda ve siyasal gerçekleri açıklama kampanyası devrimci faaliyetin kendisi değildir. Ulusal ve sosyal kurtuluşun gerçekleşmesi başta işçi sınıfı olmak üzere kitlelerin devrimci eylemini, devrimci bir önderlik altında bunun birleşik bir mücadele olarak örgütlenmesini, komprador burjuvazi ve toprak ağalarının ekonomik ve siyasi iktidarına son verilmesini gerekli kılar. Sorunun özü budur.

Propaganda, yalnızca devrimci eylemin yanısıra yürütüldüğü zaman etkili olur ve devrimi hazırlamanın, devrimci mücadeleyi kolaylaştırmanın bir unsuru olarak rol oynayabilir.

Yazılı propagandanın, düzenli aralıklarla çıkan bir gazetenin bu faaliyet içindeki yeri daha da önemlidir. O, diğer bütün işlevlerinin yanısıra, aynı zamanda kolektif bir örgütleyicidir ve ülke çapında birleşik bir mücadelenin örülmesine ve güçlendirilmesine hizmet eder.

ve DİSK'in her şart altında mücadele edebilecek bir örgüt olmasını önleyen reformist ve revizyonist sendikacılık akımları sorumludur.

İşçiler, Köylüler, Gençler, Kadınlar, Tüm Emekçiler! Örgütlemimizi fabrikalarda, köylerde her alanda oluşturacağımız komitelere dayanarak yaşatalım. Kuracağımız komite

ler ve yeniden örgütleyeceğimiz örgütlerimiz, faşist diktatörlüğün, kompradorların ve toprak ağalarının halk düşmanlarının nasıl örgütlendiğini ve işlediğini bilmediği ve faaliyetini engelleyemediği örgütler olacaktır.

Her şart altında mücadele edebilecek örgütlerde birleşelim.

DİSK'i yaşatalım, örgütlerimizi yaşatalım

DEVRİMCİLER, DEMOKRATLAR !

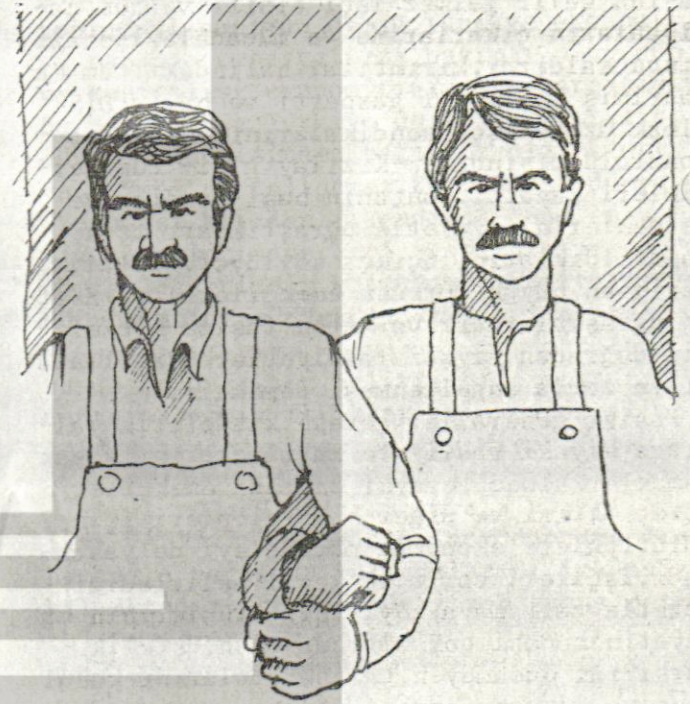
Sermayeye ve faşizme karşı birleşelim !

Anti-faşist mücadele içinde yer alan, devrimci, demokrat örgüt ve grupların devrimci bir platform temelinde oluşturacakları birliğin her şart altında taşıdığı önem açıktır. Partimiz uzun süreden beri kitleleri birleştirmeye hizmet edecek ve bu birliği kolaylaştıracak bir birlik için tüm devrimci ve demokratlara, özellikle DY ve Kurtuluş'a çağrı yapıyor. Böyle bir birliğin gerçekleşmesi için mücadele ediyor.

Faşist cuntanın işbaşına gelerek, kitleleri, onların çıkarlarını, yükselen demokrasi mücadelesini, tüm kazanılmış haklarını ve örgütlerini hedef alan seri uygulamalara girişmesiyle birlikte devrimci demokrat grupların birliği daha da önem kazanmıştır. Şimdi kitlelerin, ülkemizin bağımsızlığını ve gerçek demokrasiyi savunma temelinde oluşturulacak böyle bir birliğe her zamankinden daha çok ihtiyacı var.

Sermaye ve faşizme karşı mücadeleden yana olan grupların bir araya gelmelerinin yaratacağı olumlu durum görmezlikten gelinemeli, devrimci enerjinin önemli bir bölümünün boşa harcanacağı, devrimci güçlerin merkezileşemediği dağınıklık ortamında faşizmin saldırılarına karşı koymada çeşitli güçlüklerin ortaya çıkacağı gözden kaçırılmalıdır.

Bugün iki alternatif vardır. Birincisi, sermayeye ve faşizme karşı mücadelede birlik, bağımsızlık ve demokrasi için birliktir. Partimiz bunu savunuyor. Bu, işçi ve köylülerin, tüm halkın çıkarlarının ifadesi olan tek alternatiftir. İkincisi, başta T"K"P olmak üzere revizyonistlerin ve reformistlerin, halkın bu sahte dostlarının, önerdikleri mevcut düzeni ve faşist diktatörlüğü hedef almayan, emekçi kitlelerin taleplerinden değil, mevcut düzenin çeşitli sınıf güçlerinin savundukları faşist diktatörlük altındaki biçimsel değişiklik taleplerinden kalkınan bir birliktir. Özellikle T"K"P'nin devrimci-demokrat gruplara çağrılar yaparak kurulmasını önerdiği, düzenin ve devletin restorasyonuna bu grupları da alet edecek türden reformcu platformdaki bir birlik faşizmin işini kolaylaştırıp, saldırılarına

azgınlaştırmaktan başka bir işe yaramayacaktır. Kitlelerin objektif çıkarlarının tam karşıtı olan bu tür birliklerden uzak durulmalıdır.

Sermayeye ve faşizme karşı mücadele etmek isteyen tüm devrimci, demokrat gruplar, dar görüşlülüğü küçük hesaplarla davranmayı, grupçuluğu, rekabetçiliği açıkça mahkum etmelidir. Faşizmin saldırılarına karşı kitlelerin birleştirilmesini kolaylaştırma ve bu saldırıları püskürtme devrimci güçlerin merkezileştirilmesini gerekli kılıyor. Sorumluluk büyüktür.

Mücadele etmek için kitleleri mücadeleye seferber etmek için bir cephe içinde birleşelim.

Partimiz kitlelerin tek tek yada bir grup talebinin gerçekleştirilmesi için eylem birlikleri oluşturulmasını da reddetmemektedir. Devrimi geliştirecek kitlelerin birleştirilmesini kolaylaştıracak tüm birliklerin önünde Partimiz olacaktır. Ancak asıl gereken yapılabileceklerin azamisini yapmak, bir cephe içinde birleşmektir.

yasi talepler etrafında yükselen mücade-
lenin gelişmesini de engelleyemiyordu.

Halkın hem biçimi hem de hedefleri i-
tibariyle yükselen ve gelişen mücadelesi
ni ezmek,krizin yüklerini halkın sır-
tına yıkmak için hakim sınıfların önünde
özellikle CHP reformizminin iflasından
sonra tek bir alternatif vardı;faşist
baskı ve terörü yoğunlaştırmak,demokratik
hak ve özgürlüklerin son kırıntılarını da
yoketmek.Ne var ki,demokratik hakların son
kırıntılarını bile ortadan kaldırmak fa-
şist baskı ve terörü dizginsiz bir biçim
de sürdürmek için emperyalistlerin ve ha-
kim sınıfların öngördükleri tedbirler hal-
kın mücadelesinin yanısıra devlet cihazı
nın çeşitli kurumlarındaki

çatlaklar ve tikanıklıklardan ötürü alı-
namıyordu.Başta işçi sınıfının sınırlı da
olsa varolan grev ve sendikal örgütlenme
hakkı olmak üzere demokratik hak ve öz-
gürlüklerin son kırıntılarını da tasfiye
için hazırlanan Olağanüstü Hal,DGM,Sıkı-
yönetim Yasaları gibi faşist yasalar par-
lamentodan çıkmıyordu.Ekonomik ve siyasi
krizin derinleşmesine bağlı olarak gerici
partiler arasındaki gelişmelerin keskin-
leşmesi ve parlamentodaki güçler dağılı-
mı parlamentonun çalışamaz bir duruma gel-
mesine ve üstlendiği görevlerine yerine
getirememesine yol açıyordu.Erken seçim
kararının alınmaması kısa sürede parla-
mentodaki güçler ilişkisinin emperyaliz-
min ve egemen sınıfların öngördükleri ted-
birleri almakta anlaşılan AP ve MHP'nin le-
hine değişmesini de mümkün olmaktan çık-
arıyordu.Bu nedenle parlamentodaki tikanık-
lığın kısa sürede giderilmesi de mümkün
değildi.Bu durum siyasi partilerin ve
parlamentonun kitleler üzerindeki etkile-
rinin ve itibarlarının zayıflığıyla bir-
leşince emperyalistler ve hakim sınıflar
tıkanaan ve yıpranan bu kurumları bir yana
itererek daha az yıpranmış bir kurumu ordu-
yu doğrudan devreye soktular.Darbeyle hal-
ka ve devrime saldırılarının önündeki en-
geller bertaraf edildi.Halka hiçbir yasay-
lakurumla sınırlanmamış azgın bir faşist
baskı ve terörle saldırmanın şartları ya-
ratıldı.

FAŞİST CUNTA HALKIN CAN DÜŞMANIDIR

Bütün gericiler ve faşist cuntanın ba-
şı Amerikancı general Kenan Evren 12 Ey-
lül darbesinin hedeflerini gizlemeye ça-
lışıyor,cuntaya ilişkin hayaller yayıyor-
lar.Cuntanın başı ve diğer gericiler kit-
lelerin desteğini kazanmak veya en azın-
dan tarafsızlaştırmak için 12 Eylül dar-
besini özellikle Latin Amerikadaki faşist
darbeleri kastederek tarihteki darbeler-
den farklı olduğunu ileri sürüyorlar.Fa-
şist cunta ve onun destekçileri bununla
da yetinmiyor kitlelerin nezdinde yüzü
açığa çıkmış teşhir olmuş sivil faşist
örgütler,özellikle de MHP ve ona bağlı

silahlı çetelerle işbirliği yapmadığı hat-
ta onlara karşı olduğu görünümünü yarat-
maya çalışıyor.MHP'nin ve ona bağlı örgüt-
lerin faaliyetinin durdurulması,Türkeş'in
geç teslim olması,sivil faşist çetelerin
darbe öncesinden farklı olarak geri plana
alınması hatta,sivil faşist çetelere men-
sup faşistlerin cezalandırılması kimseyi
yanıltmamalıdır.Cuntayla birlikte MHP'ye
bağlı faşist çeteler eskisi gibi hüküme-
tin açık desteğini alarak saldırmamakta-
dırlar.Bugün onların saldırı faaliyetle-
rinde bir gerileme vardır. ve onlar ordu
birliklerine ve polise muhbirler olarak
hizmet etmektedirler.Gerek MHP'nin ve ona
bağlı çetelerin eski konumlarını kaybet-
meleri gerekse sivil faşist çetelere bağ-
lı unsurların cezalandırılmasının nedeni
cuntanın faşizme,özel olarak da sivil fa-
şist milislere karşı olması değildir.Bun-
ların nedeni birinci olarak cuntanın yü-
zünü gizleme,genel olarak teröre karşı
olduğu izlenimini yaratma çabasıdır.Eğer
çunta MHP ve onun sivil faşist çeteleriyle
açık işbirliğini sürdürseydi kısa za-
manda yüzü açığa çıkacak kitlelerin önem-
li bir kesiminin nefretini kazanacaktı.
Çünkü MHP halkımızın çok büyük bir kes-
iminin nefretini kazanmıştır ve teşhir ol-
muştur.İkinci olarak da emperyalistler ve
hakim sınıflar,bugün orduyu bütünüyle dev-
reye soktuklarından sivil çetelerin terö-
rüne cunta öncesi olduğu gibi ihtiyaç duy-
mamaktadırlar.Emperyalistler ve hakim sı-
nıflar sivil faşist çeteleri bugün geriye
çektiler.Onlardan daha çok muhbirler ola-
rak yararlanıyor ve yedeklerinde tutuyor-
lar.İlerde onlar tekrar devreye sokulmak
üzere bekletilmektedir.

Sivil faşist çetelerin halka yaptıkla-
rı saldırıların en alâsını bugün ordu ve
polis birlikleri yapmaktadır.Teröre kar-
şı olduğu demagojisini sürdüren cunta ül-
kemiz tarihinde görülmedik bir faşist te-
rör estiriyor.Hergün fabrikalar,semtler
köyler,emekçilerin olduğu her yer basılı-
yor.Hergün binlerce emekçi gözaltına alı-
nıyor,işkenceden geçiriliyor.Hergün in-
sanlar kurşunlanıyor,işkence tezgâhların
da katledişiyor.Pespeşe idam kararları
alınıyor ve insanlar idam ediliyor.Azın-
lık milliyetler özellikle Kürt ulusu üle-
rindeki milli baskı yoğunlaştırılıyor.

Faşist cunta MHP ve AP'nin isteyip de
yapamadıklarını tek tek gerçekleştiriyor.
Emperyalistlerin egemen sınıfların ve on-
ların partileri olan AP'nin,MHP'nin,CGP'
nin vb.nin öngördüğü tedbirler cunta ta-
rafından tek tek alınıyor.Amerikancı,Na-
toca cuntanın başı faşist Evren AP'nin ,
MHP'nin faşist elebaşısı gibi geçmişte
demokrasinin fazla olduğunu,demokrasi o-
larak nitelediği parlamenter faşist dik-
tatörlüğü koruyacak yasaların olmadığını
ileri sürüyor.O,faşist AP ve MHP gibi hal-

cadele de olacaktır. Açlığın, sefaletin çu kuruna itilen emekçilerin mücadelesini cunta baskı ve terörle engelleyemez. Cuntanın gerçek yüzünü kitleler devrimci ajitasyon ve propagandanın yanı sıra kendi öz tecrübeleriyle de göreceklerdir.

İşçiler, köylüler, askerler, yurtsever demokrat aydınlar, faşist cunta baskı, terör ve tehditle bizleri teslim almaya çalışıyor. Faşist cuntanın bize açlık, sefalet, baskı ve zulümden başka verebileceği hiçbir şeyi yoktur. Onun baskısına, terörüne, tehditlerine boyun eğmeyelim. Teslimiyetçilik ve boyun eğme emperyalistler, egemen sınıflar ve onların en azgın temsilcileri olan faşist cuntayı daha da saldırganlaştırır.

Can düşmanımız olan faşist cuntaya karşı temel hak ve hürriyetlerimizi elde etmek için direnelim! Onun yasaklar zincirini kırarak güçlerimizi birleştirelim, örgütlenelim!

Faşist cunta, emperyalistler ve egemen sınıflar için dikensiz bir gül bahçesi yaratamayacaktır. Cuntaya karşı, onun arkasındaki güçlere karşı mücadele bugün de vardır, gelecekte de var olacaktır.

AP'nin, MHP'nin arkasındaki güçler gibi faşist cuntanın arkasındaki güçler de emperyalistler ve egemen sınıflardır. Emperyalistlerin, komprador burjuvazi ve toprak ağalarının egemenliği yıkılmadıkça, faşist diktatörlük yerle bir edilmedikçe üzerimizdeki faşist baskı, terör sona ermeyecek

temel taleplerimiz gerçekleşmeyecektir. Can düşmanımız faşist cuntaya karşı mücadelemizi emperyalistlere ve egemen sınıflara karşı mücadelemizle birleştirelim.

Emperyalistler, egemen sınıflar ve onların faşist cuntası tarihin ileriye doğru dönen çarkını durduramaz!

FAŞİZME ÖLÜM HALKA HÜRRİYET !
KAHROLSUN FAŞİST CUNTA !

Cuntanın halk düşmanı, terörist yüzü açığa çıkıyor

Faşist cunta, 'kardeş kavgasına son' 'iç barış' vb. gibi sloganlarla iş başına geldi. O, bu sloganlara ilk etapta kitleleri aldatmak, özellikle belli kesimleri tarafsızlaştırmak için sarıldı. Aynı zamanda da, halka karşı giriştiği ve gide rek artırdığı kanlı saldırıları, soyut bir 'teröre karşı mücadele' demagojisi ile kamufle etmeye çalışmaktadır. Faşist cunta halka karşı terörü dizginlerinden boşanmış bir biçimde uygularken, gerek cuntanın elebaşları ve gerekse bütün gerici çıkartkanlar, bunu hem sağa hem de sola karşı yönelmiş gibi göstererek cuntanın halk düşmanı yüzünü gizlemeye çalışmaktadır.

Ama bütün bu gerici propagandalar, gerici koronun çığlıkları gerçekleri değiştirmeye, cuntanın azgın ve terörcü niteliğini gizlemeye yetmemektedir. Cuntanın gerçek amacı emperyalizmin ve egemen sınıfların, derinleşen buhran koşullarında, halka karşı azgınlaşan saldırılarının yumruğu olmak ve halkın direnişlerini ezmek, kitlelerin ülke çapında yayılan anti-faşist demokrasi mücadelesini bastırmaktır. İşçi ve emekçi kitlelerin yükselen demokrasi mücadelesini bastırmak ve kapitalizm

min buhranının bütün sonuçlarını kitlelerin üzerine yıkmak için faşist ordu hayatın her alanında doğrudan devreye sokulmuştur. Faşist cuntanın iş başına gelmesi bunun bir aracıdır. Bugün dizginleri tamamen ele geçiren militarist-faşist şefler, bir taraftan halka karşı giriştikleri saldırı ve cinayetleri sürdürürken, bir yandan da eskiden geniş ölçüde sivil faşist çetelerin yerine getirdiği fonksiyonu da üstlenmişlerdir. Bu faşist çeteler ise bugün cuntanın himayesi altında yeniden organize edilmek üzere daha geri bir plana çekilmişlerdir. Ordunun doğrudan ve hayatın her alanında bütünüyle devreye sokulmuş olması ve uygulanan faşist baskı ve saldırılar, sivil faşist çetelerin eskisi gibi pervasız bir biçimde kullanılmasına gerek bırakmamıştır. Ancak cunta bu çeteleri bugün de belli alanlarda, aşağıda örneklerini vereceğimiz biçimlerde kullanmaya devam etmektedir. İleride onların işbirliği daha da gelişecek, sivil faşist çeteler daha geniş ölçüde ve pervasız bir biçimde yeniden kullanılacaktır. Çünkü bütün belirtiler, cuntanın da halkın mücadelesini bastıramayacağını, cuntanın da kapitalizmin gelişen krizine 'derman' ola-

İşçi sınıfının mücadelesini cunta da engelleyemeyecek

1980 yılı başlarından itibaren, ülke çapında mücadelenin reformcular ve revizyonistler tarafından daha geri biçimler içine çekilmesi, faşist baskı ve terörün etkisi, hükümet ve patronların işçi sınıfı mücadelesi karşısında aldıkları ortak tavır, sendika ağalarının da yardımıyla yüzbinlerce işçinin toplu sözleşmelerinin ucuza kapatılması ya da görüşmelerin anlamsız bir biçimde uzatılması işçi sınıfımız içinde hoşnutsuzluğu artırıyordu. Ve bütün bu baskılara ilk tepki yine Adana işçi sınıfından geldi. 28 Ağustosta BOSSA-2 ve BOSSA-1 işçileri ek protokol, işyerindeki bazı aksaklıkların düzeltilmesi talebi ile direnişe geçtiler. BOSSA-1 direnişi kısa bir süre sonra DY, reformcular ve revizyonistler tarafından kırıldı. Ama işçiler durmadı. Tekrar direnişe geçtiler ve üçlü ittifak 2 Eylülde direnişi bir kez daha kırdı. 4 Eylül günü BOSSA'lar gibi Sabancı Holding'e bağlı olan SASA fabrikasında patron 6 işçinin işine son verdi. Bunun üzerine işçiler direnişe geçtiler. Sıkıyönetim direnişe giden SASA'da bir vardiyanın tüm işçilerini gözaltına aldı. Haberin duyulması üzerine, BOSSA-1, TEKSA, MENSA işçileri SASA işçilerini desteklemek için direnişe geçtiler. BOSSA-2 işçileri de SASA işçilerini desteklediğini ilan etti. Bütün fabrikaların ortak talebi, atılan işçilerin geri alınması, sıkıyönetimin gözaltına aldığı bine yakın işçinin serbest bırakılması, direnişte geçen sürenin ücretlerinin ödenmesi ve işyerlerindeki yemek, soğuk su ve benzeri ihtiyaçların karşılanması olarak şekillendi. Tabiki buna ek olarak işçilerin ek protokol talebi de devam ediyordu.

Patron, sendika ağaları ve sıkıyönetim işçilere var güçleriyle saldırdılar. Sendika ağaları her zamanki gibi bu işlerin konuşarak çözüleceğini, direnişe gerek olmadığını söylerken, patron, SASA'dan işçi çıkışlarına devam ederek 66 işçiye işten çıkardı. Sıkıyönetim ise, bir yandan işçileri gözaltına, fabrikaları ise askeri kuşatma altına alarak işçileri yıldırmaya çalışırken, bir yandan da helikopterlerle bildiriler dağıtarak işçileri ideolojik olarak da zehirlemeye çalıştı. Ama bütün bu çabalar işçilerin direncini kıramadığı gibi, tersine tüm Adana işçi sınıfının ve emekçi halkının direnişe karşı sempatisi büyüyordu. Nitekim Çukobirlik Savgın işçileri de 11 Eylül günü SASA işçilerini desteklemek için direnişe geçtiler. Tüm diğer fabrikalarda da direnişe katılma eğilimi hızla büyüyor, DY bile artık direnişlere engel olamaz hale geliyordu. Bu gelişmeler karşısında patron, ek protokol dışında işçilerin bütün taleplerini kabul

etti. Taleplerin kabul edildiği 12 Eylül günü Sıkıyönetim Komutanlığının bir bildirisi ile duyuruldu.

Partimiz direnişin başından sonuna kadar mücadelenin en ön safında yer aldı. Ve direnişin başarıyla sonuçlanmasında önemli bir rol oynadı. Gerek direnişlerin başlatılmasında gerekse başarıyla sürdürülmesinde insiyatifli bir biçimde hareket eden yoldaşlarımız, militan, mücadeleci bir çizgiyi kararlılıkla hayata geçirdiler.

Adana'daki son direniş, reformcuların, revizyonistlerin ve ortayolcuların iddialarının tersine işçilerin bir yığınlık içinde olmadığını mücadeleden yana olduklarını gösterdi. Direnişe katılan 10.000'i aşkın işçinin yanı sıra, direnişe katılmaları özellikle DY tarafından engellenen binlerce işçi de aktif olarak direnişe katılmaktan yanaydı. Bu durum grev kırıcısı bir role soyunan DY'cular dışında her kesce görülebilir bir şeydi.

İşçiler, 1979 direnişleri sırasında Partimiz tarafından öne sürülen şiarlara sahip çıkarak uygulamaya giriştiler. Daha direnişlerin ilk gününden itibaren işyerlerinde, vardiyalar ve işyerleri düzeyinde direniş komiteleri örgütlemeye yöneldiler. Daha da önemlisi fabrikalararası koordinasyon komitesinin örgütlenmesi için harekete geçtiler. Fabrikalarda ünitelere kadar uzaman işçi komitesi örgütlenilmesine girişildi.

Direniş boyunca bütün fabrikalarda son derece canlı bir siyasal hava hüküm sürdü. Dışardan giden propagandist ve ajitatörler, işçiler tarafından bundan öncekilerin tersine coşkuyla karşılandı. Vardiyalara göre düzenlenen seminerlere hema bütün işçiler katıldı. Bu siyasal canlılık mücadelenin militan bir karakter kazanma sınıfın ve işçi yığınlarının burjuvazinin propagandası karşısında sağlam bir biçimde durmalarının baş etkeni oldu.

İşçiler, seçimle oluşturulan işçi komiteleri ve direniş komitelerinde son derece titiz bir seçim yapıyorlardı. Başlangıçta mücadele yanlısı olan birisi şu ve ya bu nedenle mücadeleden vaz geçince işçiler onu hemen komiteden çıkarıyor, yerine mücadeleden yana olanları seçiyorlardı. Bu en açık bir biçimde SASA'da görüldü. Başlangıçta mücadeleden yana görünüp komiteye giren DY ve İGD'li bazı kişiler, mücadele içinde yalpalayınca, yapılan yeni bir seçimde komitede yer alamadılar. İşçiler onların yerine proleter devrimci leri seçti.

Kısacası, Adana'daki son mücadele, işçi sınıfının mücadele yeteneğini bir kez da

Cuntaya karşı direnişler ve protesto gösterileri

Faşist cunta ve onun güdümündeki bütün basın-yayın organları,ülkeyi,komünistleri ve devrimcileri tam bir suskunluk içindeymiş gibi göstermekte,her türden faaliyetin bütünüyle engellendiğini yamak tadır.

Halbuki devrimci komünistler cuntanın gerçek niteliğini teşhir etmek ve halkı mücadeleye çağırmak için ülkenin dört bir köşesinde yoğun bir propaganda faaliyeti yürütmüşler, işçilerin hoşnutsuzluğu bazı işyerlerinde zayıf ve başarısız da olsa kısa direnişlere dönüşmüş, bazı yerlerde ise cuntayı protesto gösterileri yapılmıştır.

Cuntanın işbaşına gelmesinin hemen ardından,devrimci komünistler ve bazı devrimci-demokrat akımlar her türlü aracı kullanarak yoğun bir propaganda kampanyası başlatmışlardır.Ülkenin birçok yerinde bildiriler dağıtılmış,duvar yazıları ve afişler ile cuntanın gerçek niteliği teşhir edilmiştir.Devrimci komünistler başta Ankara,Adana,İzmir ve İstanbul olmak üzere ülkenin dört bir köşesinde dağıttıkları bildirilerle,el ilanlarıyla cuntanın azgın faşist yüzünü teşhir etmişler ve halkı cuntaya karşı mücadeleye çağırışlar,halkın birleşik mücadelesi için devrimci ve demokratları birleşmeye çağırışlardır.Bir kısım yerlere afişler asmışlar,bazı yerlerde de duvar yazılarına başvurmuşlardır.Yazılı propaganda faaliyetleri sözlü propaganda ile birleştirilmiş,bir kısım yerlerde otobüs konuşma-

rı, okullarda ve işyerlerinde sözlü propaganda faaliyetine girişmişlerdir. Bunun dışında TDKP'nin cuntaya karşı merkezi bildirisi bütün ülke çapında basılarak dağıtılmıştır.

İstanbul ve İzmit'te bazı işyerlerinin de işçiler cuntanın baskıları karşısında kısmi direnişlere gitmişlerdir. İstanbul-Kartal'da Presiz Metal Fabrikasında 24 Eylülde askerlerin fabrikayı kuşatarak 30 işçiye gözaltına almaları üzerine o anda vardiyaya girmek üzere olan işçiler işbaşı yapmadılar. Ve vardiyadan yeni çıkan işçilerle birleşerek gözaltına alınan işçilerin serbest bırakılmasını istediler. Bunun üzerine gözaltına alınan işçilerden 25'i serbest bırakıldı. İzmit - Gebze'de Tezsan fabrikasında ise, cuntanın bir kısım işçileri gözaltına almasından sonra işçiler 14 Eylül'e kadar işbaşı yapmadılar. Cunta 14 Eylülde işçileri silah zoruyla işbaşı yaptırdı. Bu sırada bir grup işçi cuntaya karşı slogan attı.

Ayrıca Ankara ve İskenderun'da devrimciler tarafından cuntaya karşı protesto gösterileri yapıldı. Ankara'da 22 Eylülde Altındağ'da yapılan gösteriye 100, 26 Eylülde Sitaler ve Emek Mahallesinde yapılan gösterilere sırasıyla 100 ve 60 kişi katıldı. Bunun dışında Beytepe yemekhanesinde 23 Eylülde öğrenciler yemek boykotu yaptı. İskenderun'da ise, 15 Eylülde dört semtte cuntaya karşı protesto gösterileri yapıldı. Bu gösterilerin her birine 20-25 kişi katıldı.

Bir yoldaşımız
işkencede katledildi

Faşist diktatörlüğün, faşist cuntanın eli kanlı katilleri bir yoldaşımızı işken cede katlettiler.

Partimizin üyesi ve yiğit militanı Hasan Özmen Ankara'da işkence tezgahlarında can verdi.

0, işkence tezgahlarında devrimci onuru nu, devrimin ve Türkiye halkının çıkarları nı korudu, Parti sırlarını karşı-devrime vermedi. İşkenceciler 0'nü katletti. 0'nun işkencede direnişi, işkence tezgahlarında yarattığı direniş destanı, karşı-devrimin faşist cuntanın yüzüne inen bir şamar ol du.

O' işkence tezgahlarında can veren bütün devrimciler, bütün komünistler gibi devrim tarihinin altın sayfalarına gömüldü-Kararlılığı, faşist diktatörlüğe karşı mücadelenin yolunu aydınlatacak, devrimci lere güç verecektir.

Hasan yoldaşımızın anısı ve kararlılığı önünde saygı ile eğilirken, acımızı kuvvete dönüştürecek, O'nun kararlılığını örnek alacağız.

mayacağını göstermektedir.

Faşist cuntanın ilk bir ay içinde yürürlüğe koyduğu ve başlattığı uygulamalar bütün bu söylediklerimizin somut kanıtını oluşturmakta ve durumu daha açık bir biçimde ortaya koymaktadır. Bu uygulamalar, cuntanın ve gerici koronun yürüttüğü demagojiye en büyük cevap olmaktadır.

FAŞİST CUNTANIN BİR AYLIK BİLANÇOSU

Faşist cuntanın iş başına gelir gelmez bütün sendikaları ve kitle örgütlerini kapatmasını, grevlere son vermesini, devrimci-demokrat, ilerici basın yayın organlarını kapatmasını, her türden açık siyasal faaliyetleri yasaklamasını, belli tüketim maddelerine hemen zam yapmasını vb., vb. burada yeniden ele almıyoruz. Cuntanın bu yöndeki uygulamalarına başka yazılarımızda yer verdik. Kitlelere yönelik olarak sürdürülen baskıların, tutuklamaların, işkence ve cinayetlerin ilk bir aylık bilançosuna bir göz attığımızda, cuntanın azgın faşist, terörcü yüzü -sadece bu gerçekler tek başına- bütün açıklığıyla ortaya çıkar.

Faşist cunta iş başına gelir gelmez bütün ülkede sıkıyönetim ilan etti ve bütün Türkiye karanlık bir hapis haneye çevrildi. Militarist ordu doğrudan doğruya devreye sokuldu. Bütün işyerleri, fabrikalar, okullar birer askeri kışla haline getirildi. Mahalleler, cadde ve sokaklar askeri birlikler tarafından adeta işgal edildi. Okullarda, işyerlerinde, fabrikalarda, birkaç kişinin biraraya gelmesi dahi askeri ve polis birlikleri tarafından engellenmeye, kitlelerin üzerinde ağır baskı kurulmaya çalışılmaktadır. Cunta, işçileri sadece açlığa ve işsizliğe mahkum etmekle kalmadı, aynı zamanda bazı işyerleri her yönüyle bir askeri kışlaya dönüştürüldü. Bunun en belirgin örneği Gölcük Tersanesidir. Cuntanın daha ilk günlerinde Tersanede çalışan işçilerin asker sayıldığı ve bundan böyle bu işyerinde tam bir askeri disiplin uygulanacağı açıklanmıştır. Yüzbaşı rütbesine kadar olan subaylar işçilere bir haftaya kadar hapis cezası verebilmektedir.

Askeri faşist darbeden bu yana gözaltına alınan ve tutuklanan insan sayısı 50 bini geçmiştir. Dizginsiz bir saldırıya girişmiş bulunan askeri birlikler evleri, mahalleleri, işyerlerini, okulları basarak komünistleri, devrimcileri, ilerici-leri, demokratları ve cuntaya şu yada bu şekilde karşı çıkma ihtimali bulunan herkesi gözaltına almaktadır.

Gözaltına alınan insanlara polis kara kollarında, askeri birliklerde dizginsiz bir işkence uygulanmaktadır. Tutuklu koğuşları işkence kurbanları ile doldurulmuştur. Bugüne kadar işkencede öldürülen insan sayısı 10'u geçmiştir.

Askeri birlikler ülkenin her tarafında devrimci ve ilerici-leri, evlerde, sokak ortalarında kurşuna dizmektedirler. Cuntanın gelişinden bugüne kadar İstanbul'da 4, İskenderun'da 2, Ordu'da 6, Mardin'de 4 ve Adana'da Ankara, Gaziantep, Kars, İzmir de 1'er olmak üzere toplam 21 devrimci ve ilerici askeri birlikler tarafından katledilmiştir. İstanbul'da katledilenlerden Zeki Yumurtacı tatbikat için götürüldüğü arazide polis tarafından 17 Eylülde, İrfan Çelik ise Davutpaşa kışlasındaki hapishane hüccresinde asker tarafından gene aynı tarihlerde öldürülmüştür. Gene İstanbul'da çevrede akıl hastası olarak bilinen bir genci jandarma, bağırıp çağırdığı ve kaçtığı için Cevizli tren istasyonunda vurarak öldürmüştür. Kars'ta fotoğrafçı Kemal olarak bilinen yaşlı bir devrimci bir köyde askeri cemsenin arkasına bağlanıp sürüklenmiştir.

Bütün bunlar sadece bilinen olaylar ve örneklerdir.

Ayrıca, Adana Sıkıyönetim Mahkemesi burjuva hukukunun bütün ilkelerin dahi açıkça çiğneyerek, adam öldürmekten sanık bir kişi hakkında bir celsede idam kararı vermiştir. Öte yandan kendisine Milli Güvenlik Konseyi adını veren beşli generaller çetesi Necdet Adalı ve Kemal Elgin adlı iki ilericinin daha önceden verilmiş idam kararlarını onaylamıştır. (Necdet Adalı 8 Ekimde idam edilmiştir.)

Bütün bunların yanında kitlelerin mücadelesini bastırmak ve onları kontrol altına almak için sivil faşist çeteler çeşitli alanlarda şimdiden kullanılmaya başlanmıştır. Onlar bir yandan ilerici, anti-faşist olarak bilinen mahallelere yerleşmekte, bir yandan muhbir olarak kullanılmakta, bir yandan da fabrikalarda işçi olarak sokulmaktadır. Örneğin; Ankara Beytepe Kampüsünde jandarma, sivil faşist çetelerin gösterdiği devrimci öğrencileri göz altına almakta, Adana Tekel fabrikasında geçen yıl işçilerin mücadelesi sonunda işten atılan faşistler, yeniden fabrikaya işçi olarak alınmakta bunlara işbaşı yaptırılmaktadır.

Ama bütün bunlar Türkiye halkının mücadelesini bastırmak ve buhranın ekonomik ve siyasi sonuçlarını halkın sırtına yıkmak için yeni uygulamalar değildir. Bugüne kadar bütün yönetimler aynı politikayı uygulamaya çalışmışlardır. Bugünün dünden farkı faşist ordunun doğrudan ve hayatın her alanında devreye sokulması ve daha azgın bir faşist baskı mekanizmasının kurulmasıdır. Faşist cunta, tutuklama, öldürme, işkenceyle, kitlelerin demokrasi mücadelesini boğamıyacaktır. Kitleleri dize getiremeyecektir. Cuntayı bekleyen son, İran'daki faşist Şah yönetiminin, Nikaragua'daki Somoza kliğinin sonundan farklı olmayacaktır.

ka demokratik hak ve özgürlüklerin kırım tılarını bile fazla görüyor.Cuntanın başı faşist Evren,dernekler yasasının değıştirilerek derneklerin siyasetle uğraşmasını yasaklanacağını,yeni sendakalar kanu nuyla sendikaların politik ve ideolojik mücadeleden uzak tutulacağını açıklıyor.

Cunta,IMF,Dünya Bankası gibi emperyalist kuruluşlar ve egemen sınıflar tarafından belirlenen AP hükümetinin ekonomi politikasına ve 24 Ocak kararlarına sadık kalacağını açıkladı.Cunta bununla da yetinmedi.AP hükümetinin ekonomi politikasının yürütücüsü ve emperyalistlerin ve egemen sınıfların has adamı Turgut Özal cuntanın da ekonomi politikasının yürütücüsü...

Faşist cunta emperyalistlerin ve egemen sınıfların ekonomik krizin yüklerini halkın sırtına yıkmak ve halkın mücadelesini ezmek için öngördüğü tüm tedbirleri sırayla almaya çalışıyor.Darbenin ilk günlerinden itibaren cunta saldırılarını işçi sınıfı üzerinde yoğunlaştırdı.Çünkü işçi sınıfı sindirilmeden,ne bağımsızlık demokrasi ve sosyalizm mücadelesi boğula bilir,nede krizin yükleri halkın sırtına yıkılabiliirdi.Darbenin ilk gününden itibaren bütün grevler,iş yavaşlatmalar direnişler yasaklandı.İşçi sınıfının en mücadeleci kesimlerinin sendikal örgütü olan DİSK kapatıldı.İleri işçiler tutuklandı.Patronlar % 100'ün üzerindeki bir artışı çoktan kabul etmişken cunta ücretlere % 70'lik bir artışı öngören kararlar aldı.Fabrikalar işgal edilerek birer kışla halene getirildi.Toplusözleşme metinleri bir yana itilerek işçiler yer yer 8 saatte fazla çalıştırılmaya başlandı.Bütün bu ve benzeri uygulamalarla en ufak bir karşı çıkış cunta tarafından suç olarak ilan edildi.

Temel tüketim mallarına yeni zamlar peş peşe yapıldı.Bütün dernekler kapatıldı.Basın üzerinde tam bir sansür uygulanmaya başlandı.Sıkıyönetim yasası çıkarılarak güvenlik kuvvetlerine sınırsız yetkiler verildi.İşçilerin,köylülerin,öğrencilerin yanısıra küçük esnaf özellikle de seyyar satıcılar üzerindeki baskı,düzen sağlama adına yoğunlaştırıldı.Onbinlerce seyyar satıcının tezgahlarına elkonuldu.

Faşist cuntanın bugüne kadarki tüm uygulamaları onun amaçları ve işlevi bakımından dünyadaki tüm faşist darbelerden özünde hiçbir farkının olmadığını ortaya koyuyor.O krizin yüklerini halkın sırtına yıkmak,halkın mücadelesini ezmek için gerekli tedbirleri almanın yanısıra ülkemin emperyalist yağma ve sömürüye daha açık hale getirecek tedbirler de alacaktır.Cuntanın başı,daha darbenin ilk gününden ABD emperyalizmine,NATO'ya ve tüm ittifaklara bağlı olduğunu açıkladı.Cuntanın atadığı hükümetin programı yabancı sermaye-

ye her türlü kolaylığın sağlanacağını ve emperyalistlerle ilişkilerinin sıkılaştırılacağını açıkça vurguluyor.

FASİST CUNTA HALKIN MÜCADELESİNİ EZEMEZ

Faşist cunta ekonomik ve siyasi istikrarı sağlayarak,halkın mücadelesini ezemeyecektir.Kriz derinleşmeye devam edecektir.Gericiliğin iddia ettiği gibi ülkemizin içine düştüğü ekonomik kriz şu veya bu partinin veya hükümetin izlediği yanlış ekonomi politikanın bir sonucu değildir.Kriz,izlenen ekonomi politikadan bağımsız olarak ortaya çıkar ve gelişir.Bu nedenle de ekonomik kriz cuntanın izleyeceği ekonomik politikayla atlatılamaz.Bu nun yanısıra yarı sömürge yarı feodal toplumsal yapıdan ötürü Türkiye ekonomisi tamamen emperyalizme bağımlı olup dünya kapitalist ekonomisinin bir parçasıdır.Bu nedenle de Türkiye'de kriz kapitalist dünya ekonomisinden bağımsız olarak ortaya çıkmaz ve gelişemez.Kapitalist dünya ekonomisi krizden çıkmadıkça onun en zayıf unsurlarından biri olan Türkiye ekonomisi de krizden kurtulamaz.Kapitalist dünyanın içine düştüğü krizin ise,sona ereceği bir yana,yumuşayacağı doğrultusunda en ufak bir belirti bile yoktur.Cunta,ekonomik istikrar için emperyalistlerden alacağı krediye güveniyor.Emperyalistlerin cuntaya yapacakları yardım sınırlıdır.Çünkü onların savaşa hazırlanmaları ve kriz içinde olmaları cuntaya daha fazla yardımda bulunmalarını imkânsız kılmaktadır.Ortadoğu'daki son savaş petrol fiyatlarının artmasına yolaçacak,bu da Türkiye'de ekonomik krizin daha da derinleşmesinin bir etkeni olacaktır.Cunta,ekonomide istikrarın sağlanacağını ileri sürerken enflasyon oranı hızla yükselme ye devam ediyor.Resmi açıklamalarda bile enflasyonun % 100'ü bulacağı hatta aşacağı belirtiliyor.

Ekonomik krizin derinleşmesi geçmişte olduğu gibi gelecekte de siyasi krizin derinleşmesine yolaçacaktır.Cunta devrimle karşı-devrim arasındaki ve gericiliğin kendi içindeki çelişmelerin keskinleşmesini engelleyemeyecektir.Bu nedenle bugün karşı-devrim cephesinde cunta etrafında sağlanan birlik ve görünen durgunluk geçicidir.Bir süre sonra gericiliğin kendi içindeki çelişmeler keskinleşecek ve cunta etrafında sağlanan birlik parçalanacaktır.Egemen sınıfların değişik kesimleri ve temsilcileri arasındaki çelişmeler ordunun ve faşist cuntanın kendi içinde de daha güçlü bir biçimde yansıyacaktır.

Krizin giderek derinleştiği koşullarda krizin yüklerini halkın sırtına yıkmayı üstlenen cunta işçilere,köylülere,tüm emekçilere açlıktan,sefaletten,işsizlikten başka hiçbir şey veremeyecektir.Açlığın,işsizliğin,sefaletin olduğu her yerde mü

Her şart altında mücadele edebilecek örgütlerde örgütlenelim!

Örgütlerimize sahip çıkalım, yaşatalım!

Sermayenin ve faşizmin saldırıları son yıllar ve özellikle aylarda gittikçe azgınlaşarak, başta işçi sınıfı olmak üzere halkın her geçen gün düzene daha çok yönelen mücadelesinin bastırılmasını hedefliyordu. Faşist diktatörlük, başta ordu olmak üzere resmi-sivil tüm faşist örgütler aracılığı ile saldırıp, terör ve baskı yoluyla demokrasi mücadelesini boğmaya, kazanılmış haklarını gaspetmeye ve buhranın yükünü sırtlarına yıkmaya çalıştığı kitleleri siyaset dışına itmeye çalışıyordu. Faşist cunta işbaşına gelir gelmez işçi sınıfı ve tüm çalışanların çıkarlarına ve mücadelesine azgınca saldırdı, kırıntılar halindeki tüm kazanılmış haklarını gaspetti ve başta DİSK olmak üzere işçi sendikalarını ve devlet kontrolü dışındaki -Kızılay gibi- tüm der-heri kapattı. Cuntanın başı sendika ve derneklerin siyasetle uğraştıkları için kapatıldıklarını açıkça söylüyor. Tümgericilerin en büyük korkusu emekçilerin siyasetle uğraşmalarıdır ve zaten faşizm kitlelerin doğrudan siyasi faaliyetlere katılmalarının zorla engellenmesi demektir.

Faşist generaller çetesi kitlelerin yalnızca siyasi faaliyete katılmalarını yasaklamakla kalmadı, o aynı zamanda emekçilerin ücret artışı ve diğer hak talepleri için yürüttükleri ekonomik mücadeleyi de yasakladı. İşçileri zorla ve kendi belirlediği ücretle çalışmaya, köylüleri ürünlerinin maliyetinin dahi çok altında olan, üstelik karşılığı ödenmeyen taban fiyatlarını kabul lenmeye mahkum etmeye uğraşıyor. Cunta memurları, öğretmenleri, sağlık emekçilerini, kat sayılara göre belirleyeceği maaşlarla bağlamakta, yani sefaletle zorluyor. Öğrencilerin akademik demokratik mücadelesini yasaklıyor.

Cuntanın ekonomik mücadeleye ve sendikalar gibi mesleki örgütlere desaldırmasının nedeni buhranın yüklerinin emekçilerin sırtına kolaylıkla yıkılmaya çalışılmasının yanı sıra kitlelerin örgütsüz bırakılması, ve her türden mücadelenin engellenmeye çalışılmasıdır. Her hangi bir örgütün siyasetle uğraşmaması edemeyeceği açıktır. Siyasetle uğraşmadığı iddia edilen örgütler tekel-

ha göstermiş, çiçeği burnundaki Cunta'nın burnunu sürtmüştür. İşçiler doğru bir önderliğin gerekliliğini bir kere daha ama daha açıkça kendi öz deneyleriyle görmüşlerdir. Partimiz bu mücadeleden yeni bir güçle çıkmış, sınıf hareketi ile kendi arasındaki bağı güçlendirmiştir. Bu bağlar güçlendikçe, Partimiz işçi sınıfı hareketi ile birleştikçe sınıf hareketi ezilemeyecektir. Cuntaya bundan böyle kök söktürecek olan da budur.

ci sermayenin, faşist diktatörlüğün dikte ettiği siyaseti, tekellerin siyasetini izlerler. Hele buhranın tüm çelişmeleri şiddetlenirdiği şartlarda en basit talepler uğruna mücadelenin bile siyasi mücadeleye dönüşme ye yatkın olması, tüm mesleki örgütlerin yalnızca tekelci sermaye ve faşizmin saldırılarına karşı mücadele edip etmeme konusunda dahi siyasi bir tutum alma durumunda olmaları, tüm kitle örgütlerinin sermaye ve faşizm için tehlikesini arttırır. Kitlelerin her geçen gün daha fazla düzenin ve onun kurumlarının gerçek niteliğini kavramaya başlayarak siyasileştiği ve mücadeleye atıldığı ülkemizde, kitlelerin siyasileşmesine ve demokrasi ve hak talepleri için mücadeleye atılmalarına araçlık eden tüm örgütlerin karşı-devrim tarafından hedef alınmasından daha doğal bir şey yoktur. Ama yine buhranın yüklerinin kendi sırtlarına yıkılmasına karşı ve demokrasi için emekçilerin kendi örgütlerini yaşatmaya ve var etmeye çalışmalarından da daha doğal bir şey olmayacaktır.

Sendikalarımızı, derneklerimizi, tüm örgütlerimizi, tekelci sermayeye ve faşizme rağmen yaşatalım. Örgütlerimiz mücadele ve taleplerimizi gerçekleştirebilmemiz, köleleştirilmemizi engelleyebilmemiz için araçlarıdır.

Partimiz uzun süreden beri kitle örgütlerinin her şart altında mücadele edebilecek örgütler olarak inşa edilmeleri çağrısını yapmış, buna uygun olarak hareket etmiştir. Örneğin sayısı 50 bini aşan bir gençlik kitlesi bugün mücadelesine devam eden YDGF çatısı altında örgütlüdür. Cunta öncesi faşist diktatörlüğün hiç bir iznine ve kontrolüne tabi olmadan 40 bine yakın üyesinin fiilen katılımıyla 1. Kongresini toplayan YDGF'nin varlığı ve mücadelesi, bu konuda tüm emekçilerin yararlanabileceği önemli tecrübeler oluşturmıştır.

Faşist cunta işbaşına gelip sendika ve derneklerin faaliyetlerini yasaklayınca kadar devlet ve ordu hakkında, faşizmin MHP'den ibaret olduğu hakkında hayaller yayan, düzenin sınırlarını, faşist diktatörlüğün sınırlarını kabullenen, tekelci sermaye ve faşizme karşı mücadele yerine teslimiyet fikrini yaygınlaştıran tüm revizyonist, reformist akımlar bugün, emekçi kitlelerin büyük ölçüde örgütsüz kalmalarının suçlusudurlar. Onlar gericilik ve saldırıları hakkında hayaller yayarak kitle örgütlerinin her şart altında mücadele edebilecek tipte örgütler olarak inşa edilmelerini önlediler. DİSK kapatıldı gında oluşan dağınıklık tan en başta, işçileri her şart altında mücadeleye hazırlamayan, bu hazırlığı öneren Partimize karşı düşmanca tutum alıp tecrit etmeye çalışan

Emperyalistler ve gericiler İran devrimini boğamayacak

Geçen yılın sonlarında İran'da patlayan devrim daha başından itibaren emperyalistlerin ve gericilerin düşmanlığını üzerine çekti. İran'da ezilen sömürülen kitleler ayağa kalkmış ve silahları ellerine almışlardı. Şaha ve onun sınıf dayanaklarına karşı yönelen devrim gelişme sürecinde anti-emperyalist bir muhteva kazanarak ve özellikle Amerikan emperyalizmini hedef alarak ilerledi. Silahlı kitlelerin anti-emperyalist öfkeleri yükseldi. İran artık eskisi gibi Amerikan emperyalizminin Orta Doğudaki jandarması olmaktan çıkmıştı.

Özellikle 79 Kasımında ortaya çıkan rehinelere sorunuyla böyle bir vola giren İran devrimine karşı Amerikan emperyalistleri açıkran düşman bir tutum aldılar. Ülke içinde Şahın kalıntılarına örgütlemeye darbe tezgahlamaya çalıştılar. İran'a karşı ekonomik ambargo uyguladılar. Başarısız kalan bir doğrudan askeri müdahale girişiminde bulundular. Her yerde İran devrimi aleyhinde propagandaya hız verdiler. Tüm girişimleriyle, bir vandan tehditle boyun eğdirmeye çalışırken İran devrimini yoketmeyi esas hedef aldılar. Çinli sosyal emperyalistler ve Avrupalı emperyalistler, bu politikasında Amerikan emperyalizmine destek oldular.

Rus sosyal emperyalistleri İran devrimine ikili bir taktik güttü. Onlar bir yandan devrimin derinleşmesini engellemeye, onun tutarlı bir anti-emperyalist ve demokratik bir muhteva kazanmasını önlemeye çalıştılar, diğer yandan sahte anti-emperyalist demagojiyle İran'da oluşan anti-Amerikan öfkeyi kendi emelleri uğrunda kullanmaya çalışıyorlar. Onlar Amerikan emperyalizminin düşmanlığı karşısında sığınacak bir yer aramak durumunda kalacağını hesapladıkları İran'ın kendi kollarına düşmesini hedefliyor; ama aynı zamanda İran devrimine karşı tehditler savurmaktan da geri durmuyorlar.

Kısacası tüm emperyalistler İran'da devrimin boğulmasından yanalar. ve İran'ın ve İran devriminin zor bir duruma düşmesini arzuluyorlar. Çeşitli emperyalistler her biri kendi emelleri için zayıf ve köşeye sıkışmış bir İran yaratılmasına yönelik politikalar izliyorlar, böyle bir İran'ın kolaylıkla denetimlerine gireceğini hesaplıyorlar. Amaçlarına uygun olarak İran ve İran devrimine karşı her türlü kışkırtmayı yaptılar, yapıyorlar.

Irak saldırısı böyle bir dönemde gerçekleşti. İran'ı zor ve güçsüz bir durumda yakaladığını sanan ama devrimin ayağa kaldırdığı kitlelerin gücünü hesap etmeyen Irak gericiliği burjuva devletler arasındaki so-

nu gelmez çekişmeler, anlaşmazlıklar ve düşmanlıklar zemininde İranla olan anlaşmazlığını kendi lehine çözmeye kalktı. Şimdi yedek parçalardan yoksun bulunan, Amerikan silahlarıyla donatılmış orduyu büyük ölçüde dağılan ve yerine devrimci ordunun örgütlenmesi başarılabilen, genel olarak kitlelerin örgütlenmesinin önü tam olarak açılmayan ve ülke içinde çeşitli milliyetlerden halkın demokrasi ve kendi kaderlerini tayin etmeleri temelinde birliğin gerçekleştirilemediği, atsine çeşitli milliyetler ve mezheplerden halkın yer yer katliamlara varan baskılara maruz bırakıldığı, ekonomisi bozulmuş bir İran'ı Irak dışına göre buldu. Baas ırkçılığını körükleyerek saldıran Irak gericiliği hemen tüm Arap gericiliği tarafından destekleniyor. Krallar, şeyhler Irak'ın açık destekçileri. Onlar devrimine karşı görevlerini yerine getiriyorlar. Amerikan emperyalistleri körfeze müdahaleye hazırlanıyorlar. İran devrimine karşı Irak Baas gericiliğinin politikası tüm emperyalistlerin ve gericilerin politika sılla birleşmektedir.

İran'ın anti-emperyalist tutumları alan yönetimi, İran işçilerinin, köylülerinin, ezilen milliyetlerinin çıkarlarını, demokrasi temelinde İran halkının birliğinin sağlanmasını ve böylelikle devrimin pekiştirilmesinin önemini gözetmiyerek, İran devriminin geleceğini tehlikeye attı. Devrimin pekiştirilmesi için içeride demokrasi, dışarda ise barışa ihtiyaç vardı. Zaman kazanmak için dış politikada esnek davranılabilir. Şimdi Irak saldırısıyla İran'ın içine düştüğü zor durumdan özellikle ekonomik ve askeri açıdan içeride Şahın kalıntılarından savaşın ön plana çıkardığı henüz tümüyle Şahçılardan temizlenmeyen ordunun itibarları ve prestijleri yükseltilmeye çalışılan şeflerinin; dışarda ise Amerika ve İran'ın kendi kucağına düşmesi için türlü manevralar çeviren Rus emperyalistlerinin yararlanmaya çalışacakları açıktır.

Ama İran halkı silahlıdır ve ayakta. Emperyalistlerin ve gericilerin saldırıları İran devrimini boğamıyor, boğamayacaktır. İran halkının mücadelesi, bir halkın ayağa kalkıp savaştığında en kötü şartlar da bile olağanüstü bir güç oluşturduğunu göstermektedir.

Biz tüm emperyalistlerin ve gericilerin boğmaya çalıştıkları İran devrimini destekliyoruz. Devrimciler ve demokratlar İran saldırısını kınamalılardır.

İki ülke halkının çıkarlarına olmayan İran-Irak savaşı son bulmalı, Irak işgal ettiği topraklardan çekilmeli ve iki ülke arasındaki sorunlar görüşmeler yoluyla çözümlenmelidir.

Devrimin Sesi de TDKP'nin merkezi kit le yayın organı olarak böyle bir araçtır. Devrimin Sesi, Türk, Kürt uluslarından ve çeşitli milliyetlerden Türkiye halkına gerçekleri açıklamak, faşist diktatörlüğe karşı, faşist cuntaya karşı birleşik ve aktif bir mücadelenin yaratılmasının, anti-faşist demokrasi mücadelesinin ülke çapında örülmesinin ve ilerletilmesinin bir aracı olacaktır.

Bu konuda üzerine düşen görevleri eksiksiz yerine getirmeye çalışacaktır. Bunun için yayının 15 günde bir olmak üzere düzenli aralıklarla sürdürmeye çalışacaktır.

Bugün faşist cuntanın her türden devrimci, demokrat yasal yayınları kapatmış olması Devrimin Sesi gibi bir yayına olan ihtiyacı ve onun önemini daha da artırmaktadır.

Üstelik Devrimin Sesi, hem TDKP' nin

doğrudan yayın organı olduğu ve hem de faşist diktatörlüğün ve düzenin bütün kurumlarının tamamen denetiminin dışına çıktığı için, kendini devrimin ve halkın çıkarlarının dışında hiç bir şeyle sınırlamayacaktır.

Onun en büyük dayanağı elbette ki Türkiye halkının bitmez tükenmez devrimci enerjisi ve mücadeleci geleneğidir. Esasen Devrimin Sesi doğrudan doğruya emekçi halka dayanarak çıkmaktadır. Bugüne kadar yurt içinden ve yurt dışından Devrimin Sesi'ne bağış olarak 14 milyon TL. toplanmıştır.

İşçileri, köylüleri, gençleri, bütün emekçileri, devrimci ve demokratları, komünistleri Devrimin Sesi'ni en geniş şekilde dağıtmaya, elden ele ulaştırmaya, O'nu maddi açıdan desteklemeye, yaşadıkları, gördükleri bütün gerçekleri Devrimin Sesi'ne iletmeye, Devrimin Sesi ile düzenli bağ kurmaya çağırıyoruz.

Faşist generaller çetesine karşı mücadele edelim

Emperyalistler ve egemen sınıflar ekonomik krizin yüklerini halkın sırtına yıkmak, bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm mücadelesini ezmek için öngördükleri tedbirleri almak üzere, 12 Eylül askeri darbesiyle orduyu doğrudan devreye soktular. Amerikancı, Natocu generaller çetesinin yönetimindeki faşist ordu, yönetime el koydu. Anayasa rafa kaldırıldı, parlamento dağıtıldı. Sadece gerici-faşist partilerin yasal olarak kurulabildiği ve faaliyet gösterebildiği ülkemizde tüm siyasi partilerin faaliyeti durduruldu. Belediye meclisleri dağıtıldı, belediye başkanlarının görevlerine son verildi. Bütün yetkiler ülke düzeyinde faşist generaller çetesinin elebaşlarından oluşan Milli Güvenlik Konseyinin, illerde de sıkıyönetim komutanlıklarının ellerinde toplandı. Faşist generaller çetesinin ve onların yönetimindeki ordunun şu veya bu kurumla gizlenmiş ve sınırlanmamış keyfi askeri yönetimi kuruldu.

Parlamento, siyasi partiler, anayasa gibi faşist cunta tarafından tasfiye edilen veya faaliyeti durdurulan kurumlar ve kuruluşlar emperyalistlerin ve egemen sınıfların faşist diktatörlüklerini gizlemek ona burjuva demokratik bir görünüm kazandırmak, halkın devletin yönetimine katıldığı görünümünü yaratmak için kullandıkları araçlardır. Bu nedenle emperyalistler ve hakim sınıflar orduyu bugünkü gibi devreye sokmadan parlamenter faşizm çerçevesinde halkın mücadelesini ezmeye ve krizin yüklerini halkın sırtına yıkmaya çalıştılar. Ancak, hükümetler ve izlenen yöntemler sık sık değiştirilmesine rağmen halkın mücadelesi ezilemediği gibi ekono-

mik krizin yüklerini halkın sırtına yıkmak için gerekli tedbirler de tümüyle alınamadı. Aksine kısa süreli duraklamalar dışında halkın mücadelesi yükselmeye yeni boyutlar kazanmaya devam etti.

Emekçilerin giderek genişleyen kesimleri düzen partilerinden koparak mücadeleye atıldı. Grevlerin boykotların, iş yavaşlatmaların, yasal ve yasadışı gösterilerin yaygınlaşması, 24 Aralık, 29-30 Nisan genel direnişleri ve Tarih, Adana, Çorum, Derim gibi bölgesel direnişler engellenemedi. Başta işçi sınıfı olmak üzere tüm ezilen sınıf ve tabakalar egemen sınıfların ücretleri dondurma, taban fiyatlarını düşürme, işsizlik atma gibi krizin yüklerini halkın sırtına yıkılmasını amaçlayan işimlerine grevlerle, direnişlerle cevap verdiler. Bu direniş ve mücadeleler kırılmadan halkın mücadelesi boğulmadan krizin yükleri de halkın sırtına yıkılmadı.

Öte yandan diktatörlük bütün saldırılarına rağmen başta komünist hareket olmak üzere tüm devrimci demokrat akımları tasfiye edemiyor, onların faaliyetini engelleyemiyordu. Bütün baskı ve teröre rağmen devrimci propaganda ve ajitasyon kit lelere ulaşıyordu. Ekonomik ve siyasi krizin derinleşmesi üzerinde yükselen elverişli koşullarda komünist ve devrimci hareketlerin faaliyeti kitlelerin süreç içinde düzen partilerinden koparak komünist ve devrimci grupların etrafında toplanmalarına, ekonomik taleplerin yanı sıra siyasi talepler için de mücadeleye atılmalarına yol açıyordu. Diktatörlük ekonomik talepler etrafında yükselen mücadelenin gelişmesini engelleyemediği gibi si-

Öte yandan çağımızda, her türlü sömürgeciliğin kesin olarak tasfiyesi sosyalizmin bir meselesi haline gelmiştir. Proletarya diktatörlüğü kurulmadan ve sosyalist ekonominin inşası yürütülmeden bu gerçekleştirilemez. Bunun için kapitalist ekonomiye son vermek ve sosyalist ekonomiyi kurmak gerekir. Bu ise proletaryanın önderliğini gerekli kılar. Çağımızda yalnız ve yalnız proletarya emperyalistlerin ve gericilerin ekonomik ve siyasi egemenliğine son verebilir, kesintisiz olarak sosyalizme geçişi sağlayabilir. Siyasi demokrasiyi ve UKKTH'nı tam ve en kesin şekilde proletarya gerçekleştirebilir. Proletaryaya bu mücadelesinde yol gösterecek olan onun biricik kurmayı olan Partisidir. Proletarya ancak kendi Devrimci Komünist Partisinin önderliğinde zafere ulaşabilir.

TDKP'nin amacı UDHD'yi tamamlamak, kesintisiz olarak sosyalizme geçmek, proletarya diktatörlüğünün altında sosyalizmin inşasını tamamlayarak, bayrağında "herkesten yeteneğine göre, herkese ihtiyacına göre" yazılı komünist topluma ulaşmaktır. O, bugünden başlayarak sınıfsız topluma kadar her alanda işçi sınıfının hegemonyasını ve öncülüğünü savunur. O, Kürt halkının en tam bir demokrasiye ancak ve ancak bu yolla kavuşacağını savunur.

TDKP sınıf mücadelesinin birliğine ve bütünlüğüne büyük değer verir. O, ayrı devlet kurma hakkı dahil Kürt ulusunun kendi kaderini tayin hakkının en kararlı savunucusudur. Ancak, o, bu hakkı tanımayan Türk sosyal şöenlerinin olduğu kadar, bu hakkı her şart altında istismar edip proleterler arasındaki sınıfsal birliği ve kardeşliği bölen Kürt milliyetçilerini ve şöenlerini de amansızca teşhir eder.

TDKP milliyet esasına göre değil sınıf esasına göre örgütlenmeyi savunur. O, çeşitli milliyetlerden proleterleri çeşitli ulusal partilerde toplamayı savunan milliyetçi ilkeyi benimsemez. Aksine, o, çeşitli milliyetlerden proletarya'nın tek ve birleşik örgütlenmesini savunur.

TDKP'nin milli meseleyle ve özel olarak Kürt milli meselesine ilişkin görüşleri başlıca bunlardır.

SONUÇ

50 Yılı aşkın bir süredir emperyalistlerin ve komprador-feodal sınıfların Kürt ulusal sorununa ilişkin uyguladığı ve bugün cuntanın elinde daha da azgınlaşan ırkçı-faşist ve asimilasyoncu politika teşhir oluyor Kürt proletaryası ve emekçi kitleleri hergün biraz daha bu politikaya başkaldırıyor. Bu başkaldırışın bugün ayırdedici özelliği ise, onun çeşitli milliyetlerden proleterlerle ve emekçilerle birlik ve kardeşlik esasları üzerinde yükseliyor olmasıdır.

Çeşitli boydancerici akımlar (Kürt ve Türk revizyonistleri) ve Kürt milliyetçileri bu gelişmeleri çıkarlarına alet etmek istemektedirler, ve gerçek hedefinden saptırmaya çalışmaktadırlar.

Ne varki Partimiz Kürdistan'da hergün biraz daha güçlenmektedir. O, daha şimdiden birçok mücadelelere etkin bir güç olarak katılmaktadır. Gelecek Partimizden Partimiz devrimden yanadır. Kürdistan'da devrim çiçeklenmeye başlamıştır bu kez.

TÜSTAV